

гелското изреченіе, *стои ся!* О народе, брате мой и чадо мое! Прощавамъ мѣчителѣ си, и благославямъ тебе... Но ето да знаешъ че моята смърть ще бѣде твое съсыпваніе! Утрѣ ако ми зематъ животътъ тѣзи прѣдатели, нападни второй пѣтъ на тѣхъ като ударѣ отъ грѣмъ, и прѣдай пакъ всичко на огнь и на ножъ. Прѣбърите на пепель тѣзи умразны палаты и на просяцы берницытѣ, които тлѣстѣйтъ отъ кръвтъ ви..... Заклевашь ли ми ся за това, вѣрний народе?

Кой може да опише слѣдствието на това сказаніе? на народътъ отъ най-напрѣдъ му ся видѣ като странно по на-поконъ му ся видѣ твърдѣ чудно и трогателно. Въ думѣтъ въ които благороднытѣ гледахъ подлудяваніе и заплесваніе, народътъ ги гледаше като божественно вдѣхновение и врѣше отъ вѣодушевеніе и плачаше отъ умиленіе. А Полкътъ на Смъртътъ, и всички кръвници и злодѣйцы, като грабихъхъ минутѣтъ, рыкаяхъ съ единъ гласъ и думяхъ. — Заклевамы ся, заклевамы! смърть на прѣдателитъ и на берницытѣ! А Подкральтъ, началницѣтъ и благороднытѣ, като ся гледахъ че бѣхъ испаднали между единъ побѣснялъ людъ и единъ войскѣ отъ тигры, позеленявахъ и треперяхъ обливаны отъ студенъ потъ, и отъ частъ на частъ очаквахъ смърть даже въ черквѣтъ вѣтрѣ при първо кывнованіе на лудующійтъ рыбарь.

Но за добръ честь вѣтърътъ ся обърнѣ и Мазаниелъ подкачи друго да говори.

— “Мълчаніе и почестъ на святыитѣ домъ!..... При това още, прѣпорѣчвамъ ви единъ женѣ, койѣто трѣба да почитате като св. Дѣвѣ, единъ ангелъ когото трѣба да благославяте и да му ся молите колынопрѣклонно — Казвамъ за Маріѣ Аркскѣ, дѣщерѣтъ на подкралѣ, поклонницѣтъ Кармилскѣ която дава на рыбарытѣ елмазытѣ си за единъ молитвѣ! Искайте прошкѣ отъ неѣ зашто ѣ охулихте, тѣзи която е самата благодать и благоутробіе. ;